

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 22. Czerwca V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 10 czerwca.

Dnia 8 o godzinie 4tej (z południa) powrócił tu J. J. Mośc z Tweru w najlepszym zdrowiu. D. 6 powracając zatrzymał się w Nowogrodzie, przed cerkwią S. Zofii wysiadł z powozu i ucałował krzyż, z którym biskup Staroruski Antoni spotkał Monarchę. Zdrogi zaiechać raczył do Generała od artylerji i Rady Monarszey departamentu dzieł wojennych Prezydenta Grafa Arakceiewa i tak iego dom Gruzin najwyższą bytnością zaszczycił. D. 7 tam nocował, oglądał położenie miejsca i wszystkie okolice, a po obiedzie o godzinie 5tej udał się w dalszą podróż do tej stolicy. Łatwo każdy może wystawić sobie radość, jaką czuł Gospodarz z pobytu takiego Gościa, do którego duszą jest nayprzywiązany, przeniknięty w całej sile taką rzadką miłością Monarchy dla poddanego. Dnia 9 było powszechne zebranie Rady; pod prezydencją samego Imperatora — Dziś w pałacu zimnym J. J. Mości w cerkwi wielkiej składano Naywyższemu Panu modły dziękczynienia za rozgromienie korpusu tureckiego, który był pod dowództwem Seraskiera Pegliwana, za uwięzienie iego samego, za zdobycie Bazardzjka i poddanie się znamienitej twierdzy Sylistryi zwyciężkiemu rycerstwu Rossyjskiemu. Z tej okoliczności u dworu był wielki zjazd wszystkich znanych osob obojczy płci, generałów i zagranicznych ministrów.

PARYŻ d. 8 czerwca. (z Monitora, Fran, Hamb.) W czora Imperator z całym dworem powrócił do Tuilleries z S. Cloud; wjazd zaś publiczny odprawi się dnia 10 wieczorem, natenczas całe miasto będzie oświecone, i da wielką ucztę Monarchom; d. 12 Xżna Paulina sprawi biesiadę; dnia 17 nowy był w szkole rycerskiej a 21 u ministra wojennego. Weselości i różne uciechy zajmują wszystkie godziny Imperatorowej, a te są najmiłsze, w których dobroczynność swoją okazać może. W. X. Wirtzhurski, Xże Szchwartzenberg i Graf Metternich tu się znajdują. Ostatni, iak mówią spodziewa się wkrótce wyjechać po ukończeniu swoich czynności. Dnia 7 Napoleon był na popisach pięknej dywizji kirysierow G. d'Espagne; potym dawał publiczną audyencyą posłom zagranicznym. Dziś nowa parada wojskowa zebraney tu piechoty i jazdy, między którą znajdował się regiment lekkiej jazdy proporców Krasieńskiego. Przypatrywali się tej paradzie oprócz tłumów ludu Imperatorowa i W. X. Wirtzhurski: Napoleon i król westfalski konną szeregą obieżdżali. Wieczorem do S. Cloud wyjechał. Mówią o wyjeździe Lucyana Bonaparta do Ameryki, dokąd już przed 6 laty wybierał się.

Miedzy Brest i Nantes zbierają się wojska nasze do niewiadomego przeznaczenia. W pierwszym porcie spuszczone na wodę okręt nowo zbudowany pod imieniem Nestora — W. Antwerpii, liczba robotników, na werftach pracujących, pomnożona do 4000. Wyspy dawney Zelandyi Walcheren, Szouven, Beveland, Tholen wyrokiem Senatu będą składać osobny departament pod nazwiskiem uścia Skaldy — Rozgłoszone wieści o wysokim przeznaczeniu córki Lucyana Bonaparte, niepotwierdziły się; wyjechała ona do Rzymu na powrót do Ojca swojego — Dom Imperatorski w Hiszpanii ciągle będzie utrzymywany w zupełnym składzie swoim; na miejscu zmarłych niedawno ministrów już są mianowani następcy — Xże Thur i Taxis tu przyjeżdża — Bawarya odstąpiła królowi wiertemberskiemu 170 t. dusz — Z Agram piszą że Illirya ma być królestwem, i że iey Monarcha będzie wspólnym protektorem ligi reńskiej z obowiązkiem utrzymywania 100 t. wojska na iey obronę.

LONDYN d. 4 czerwca. (z Berlin, Zuesch) Jedno z pism tutejszych zawiera następującą wiadomość „List jednego officera z okrętu Implacable od dnia 74 pisany donosi, że Baron Kolli nad odnogą Quiberon został wyeksekwowany i że iego ciało 2 dni wisiało — Druga zaś gazeta zawiera przeciwny list officerów tegoż okrętu do wydawcy gazety pisany w słowach, „Officerowie okrętu Implacable przeczytawszy wczora w piśmie publicznym wiadomość o straceniu Barona Kolli, iakoby od jednego z nich przyslaną, i iakoby to w obliczu eskadry naszej nastąpiło, proszą o odwołanie tak grubego i niegodziwego fałszu.

Parlament będzie odroczony, iak mówią do dni 14. Na ostatnim posiedzeniu wnoszono o iego reformę, lecz projekt większością 118 głosów odrzucony został. Już o też samą poprawę wnoszono roku 1733 i 1745, tegoż projektu popierał Pitt roku 1782, 1783, 1785, później roku 1790 i 1793 podobnie iak teraz o nowe urządzenie Parlamentu wołano; lecz zawsze większość przemogła i dawne zwyczaje utrzymała — Zaginiony oryginał wielkiej karty angielskiej, na której gruntują się wszystkie swobody, znalezionym został przypadkiem przez Lorda Cotton, któżby rozumiał? u jednego krawca, który właśnie zabierał się do postrzyżenia pargaminu na miary — Sprawa Burdeta będzie rozbiegana w Sądzie królewskim pierwszych dni lipca; lud zaczyna rozdawać się na stronę tego reprezentanta i drugą iemu przeciwną —

Z portów naszych wychodzą różne eskadry w różne miejsca przeznaczone; trzy okręty liniowe popłynęły na morze bałtyckie Admirat

Strachan krąży koło wysp Zelandyi; niedawno 2 statki wojenne wpadły na mieliznę, z tych jeden spaliliśmy, drugi wpadł w ręce francuzom—Z morza przychodzi wiadomość o zupełném zniszczeniu siedliska zbóyców morskich w odnodze Perskiej namnożonych: ich twierdza Rusulkhima dobyta, zrabowana i spustoszona; sami wpień wycięci i rozproszeni—W osadach naszych Canada spokojność przywrócona wszyscy spiskowi poymani do więzienia poszli—Kongres Ameryki północney rozwiązany. Po odwołaniu aktu zakazującego żeglugi Nam i Francuzom do portow Rzeczypospolitey, handel będzie wolny, gdyż nie nieuchwalono na jego scieżnienie—Z Indyi wschodnich okręty wojenne odebrały rozkaz płynąć do oycyzyny.

Admirał Purvis powrócił z pod Cadix do naszej stolicy. Xże Angoulême wybierający się do Hiszpanii został wstrzymany od tej podróży; już miał wsiadać na okręt w Plimouth i płynąć do Cadix, kiedy rząd nasz przysłał przeciwne rozkazy. Ambassador nasz u Junty hiszp. Frere tu powrócił. Margrabia Romana mianowany General kapitanem wszystkich sił hiszpańskich, iakoteż na Prezydencyi kancelerstwa od Junty potwierdzony. Nowy poseł hiszp. Xże Albuquerque tu przybył. Wyra- chowano tu iż liczba posłanych do Hiszpanii muszkietow wynosi 300 t—Lord Wellington najwyższy dowódzca sił angielskich i portugalskich występuje z granic tego ostatniego królestwa mając wtargnąć do prowincyi hisz; iak mówią już ciągnie do Salamanki.

MADRYT d. 21 maja. (z Paryz, Frankfur, Hamb, Biogr:) Od powrotu swojego do tej stolicy Król nasz zatrudnia się urzędzeniem we- wnętrznem. Niedawno spalić kazał publicznie papierow blisko 5 milionow wynoszących, które weszły do skarbu z sprzedaży dóbr narodo- wych; co miesiąc podobnym sposobem palone będą papiery za dobra publiczne wzięte. Dłu- gu narodowego osobno zapłacono przeszło 15 milionow—Milicya urządza się po całej monar- chii; spodziewać się należy iż ona wytępi zbóy- ców i poskromi łotrow, którzy w rozruchach swój zysk upatrują. Jadna kupa od 60 ludzi zapędziła się z gór Piryneyskich aż do Francyi, lecz rozproszoną została przez gwardye na- rodowe, i wszystkie sprzęty zrabowane, wy- darte zostały—Pod Cadix zatrudniaią się fran- cuzzi wybudowaniem szalup i utwierdzeniem mostu z lądu na wyspę Leon, oraz wystawie- niem wielkich bateryi. Murcyca cała podbita oprócz gór oddzielających ją od Walencji— Od Portugalii nadchodzi naystraszniejsza bu- rza, lecz nie długo na granicach spękać się mu- si. Nieprzyjaciel ma za sobą położenie ziemi, przychylność mieszkańcow i wielką liczbę lu- dzi; my ufamy doskonałości wodza i mężstwu żołnierza.

Z tej okoliczności, iakoteż dla niedostatku ważnych materyi, nieodrzeczy byż może opi- sanie życia Marszałka państwa fr: Masseny Xcia Rivoli, który jest mianowany najwyż- szym dowódzcą woyska przeznaczonego prze- ciwko Portugallii. „Urodził się roku 1775 w hrabstwie Nice we Włoszech. Z potrzeby po- szedł do woyska króla Sardyńskiego. Weza-

się rewolucyi fr: był podofficerem. W pier- wszej wojnie Francyi z królem sardyńskim przy opanowaniu pomienionego hrabstwa do- stał się do woyska fr. W rozmaitych przypa- dkach okazane mężstwo i rozstropność ziedna- ły mu stopień officera. W roku 1795 przez dzielność i odwagę dobił się stopnia Generała brygady. W tej to kampanii okazał talenta obiecujące wielkie korzyści. Dnia 24 listopa- da 1795 na głowę poraził Piemontczykow pod Castel-Genesta i opanował Figaretto. Roku 1794 kwietnia 16 zwalczył austriakow pod Ponte di Neva, opanował Ornica, i dzielnie przy- łożył się do zwycięstwa pod Saorgio. Nie uro- dzieniem, nie bogactwy, ani zabiegami, lecz zno- iem i krwią osiągnął w roku 1795 stopień Ge- nerała-dywizyi i dowodztwo skrzydła lewego armii włoskiej otrzymał. Cała kampania by- ła pasmem iego przemysłu, dzielności i sztuki; tego roku skutecznie bronił przeciwko austry- akom stanowisk Vado, Tersato i małego Gi- braltaru; w roku następnym 1796, pod hetmań- stwem natenczas G. Bonaparte, prowadząc straż przednią, odniósł świetniejsze korzyści. Jego dzielnością wygrane bitwy dnia 10, 11, 14, 15, 16 i 17 kwietnia otworzyły pamiętną na zawsze kampanią roku 1796, w której armia fr: gdyby rzeka wezbrana spadając z Appeni- nu, złamała wszystkie zawady, zalała całe Wło- chy; i pędem aż za Alpy pod Wiedeń przyby- ła. W tej kampanii d. 14 maja wprowadził straż przednią do Medyolanu, a 25 do Werony. D. 22 poraził przednie stráže austr: G. Beaulieu. Dnia 6 lipca uderzył na okopy austr: między rzeką Adigą a izeiorem Guarda wyciągnięte i one opanował Bonaparte przezwał go dzieckiem ulubionem zwycięstwa. Mniej szczęśliwy dnia 29 lipca stracił stanowisko Corona, a 2 sier- pnia odparty od Lonado stracił 600 ieńcow i 3 działa, lecz odebrawszy posiłki od naczelnika powetował tej klęski, wydarł trofea utracone i ieńcow oswobodził. Odtąd wszystkie dni swoje nowemi zdobył wieńcami torując z przednią strażą drogę do zwycięstwa całej- mu woysku. Przelamał szanice obozu Peschi- era, zdobył stanowiska Corona, Montebaldo Prabelo, i wyparł austriakow z Rivoli zabie- rając wiele dział i ieńcow. Dnia 4 września przyłożył się do odniesienia zwycięstwa pod Roveredo, do zdobycia okopow pod Santo Mar- co; a nazajutrz wtargnął do Trydentu. Dnia 10 zdobył baterye broniące przystępu do mostu na rzece Brenta i zaszedł aż do Bassa- no. Dnia 7 listopada pod Scaldefero był z klęską odparty, lecz nadgrodził tę stratę zwycięstwem 12 stycznia 1797 pod Weroną. Dnia 15 marca pod Cadon otoczył dywizyą G. Lusignan i samego wodza wziął w niewolę. Później opanował zamek Chiusa, przelamał okopy w wąwozach Cassa Sole i wszystkie magazyny nieprzyjacielskie zabrał. Pod Tar- vis i Clagenfurt w Austrii nowe odniósł ko- rzyści. W kwietniu wysłany był od G. Bone- parte do Wiednia z propozycjami o pokoy; ztamąd udał się do Durlach do AXcia Karo- la; nakoniec powioził do Paryża punkta przed- ugodne. Stolica z radością przyjęła tego po- ślanca zwycięstw i pokoju, i sprawiła iemu wielką ucztę.

„ W tym czasie po upadku Robespiera i

Marrata wygłaszała część konwencji, nazwana Clíchy: Massena z dywizją swoją powstał przeciwko niej najmocniej. Potym 1797 wżeśń: 4, kiedy na niej miejscu, Dyrektoryat obiał rządy, Massena był mianowany Kandydatem do niego na miejsce P. Carnot i Barthelemy. R. 1798 był posłany do Rzymu na objęcie sturządu wojskowego w tej Rzplitey: lecz oskarżony od wojska o chciwość, widząc iawny bunt przeciwko sobie, musiał złożyć dowództwo w ręce G. Dallemagne. Później ogłosił przez pismo publiczne swoje usprawiedliwienie iż ani wojsko ani Rzymianie skarżyć się nie mogą. Przez czas nie iaki był nie czynny: w grudniu otrzymał komendę naczelną armii w Szwajcarach. Przyznawano mu wszelką zdatność spełniania danych sobie rozkazów, a zaprzeczono zdolności prowadzenia głównego dowództwa; lecz kampania 1799, świetnym sposobem zaczęta, a stanowiącem zwycięstwem skończona, ustaliła jego opinią. W tej kampanii przedarł się przez góry do Gryzonów, zdobył stolicę Coire, wuwięził G. Aufenberg, i piękny odbył odwrót, zmuszony do tego cofnięciem się z nad Dunaju Genarala Jourdan. Wtenczas obiał dowództwo nad wszystkimi siłami fr: w Niemczech przeciwko zwycięzcy AX. Karolowi i austriackim sprzymierzeńcom. Pełne są chwały jego obróty w górach szwajcarskich; długo ścierając się z przewyszającymi siłami, o każdą piędź ziemi uporczywie walcząc, niewdał się w bitwę niepewną, aż naresztę po usunięciu się AX. Karola ku Menowi nad Ren stoczył walną rozprawę pod Zurich i odebrał S. Gothard Glaris oraz wszystkie doliny szwajcarskie; potym rozwiązała się skleiona Koalicya: i Francya, można powiedzieć, zbawioną została. Ta kampania pokazała, że jeżeli ten zwycięzca niemoże być porównany do G. Bonaparte, sprawiedliwie zyskać powinien miejsce między najpierwszymi wodzami.

„Roku 1800 Bonaparte, Konsul natenczas, oddał iemu dowództwo armii włoskiej rozgromionej od zwyciężkich wojsk Rossyyskich G. Suworowa. Szezęśliwy Massena w Szwajcarach, doświadczył wszelkich przeciwności we Włoszech. Lecz ta kampania nieszczęśliwa, nie tylko niezmniejszyła chwały jego, owszem potwierdziła powszechną opinią. Z garstką żołnierzy, bez pieniędzy, żywności, odzienia, obuwia, amunicyi, dał ogromnym siłom austriackim G. Melas odpor, iakiego nikt niespodziewał się. Długo bronił każdego stanowiska, żadnego wawozu niepoddal bez uporczywego odporu, wszędzie się stawiał odważnie, zewsząd mocą musiał być wyparty, a wszędzie w ciągu kilku miesięcy uniknął od walnej bitwy; żadney nieścoczył, i żadney też nieprzegrał. Bezprzykładna prawie obrona Genui czyni tyle honoru wodzowi, który potrafił z garstką, odpierać pomyślnie całe wojsko, utrzymać wci chości wielką ludność miasta mimo głód okropny, ile żołnierzowi, który wytrzymał tyle pracy, nędzy, i niedostatku. Osada więcę wzięła w niewolą aniżeli sama wynosiła, w głodzie zapomniał żołnierz na wszelki wstręt naturalny i wszystko co tylko żyło strawił. G. Melas napisał to chwalebne dla niego świadectwo w

liście swoim wzywającym do poddania się. „Fortuna tobie przeciwna, słowa listu Melasa, lecz dzielność twoja warta szacunku świata całego. Z garstką ludzi powinieneś być zginąć, i upadasz z honorem. Lecz poświęć chwałę obrony aż do ostatniej kropli krwi twojej ludzkości i podziwieniu, którego nikt ci ani wydrzeć ani odmówić niemoże. Ofiaruję ci naucejwszą kapitulacyą i t. d.“ Jakoż poddała się Genua, a osada zewszelkimi honorami wyszedłszy, od granic fr: na nowo austriakow bić zaczęła. Ta kampania pełna trudów ułatwiła Konsulowi, przeyscie Alpów z rezerwą Diżońską, zajęcie tyłu austriakom, i odniesienie pamiętnego zwycięstwa pod Marengo, które oddało francuzom stracone Włochy. Później Massena obiał komendę nad całym wojskiem fr: we Włoszech po odiezdzie pierwszego konsula do Paryża.

„Kiedy pokoy nastąpił, Massena przestał być czynnym. Roku 1803 wszedł do zgromadzenia prawodawczego. Na wyborach departamentu Alpów nadmorskich miał miejsce prezydenta. Roku 1804 maia 19 był mianowany marszałkiem państwa, potym szefem 14go ufcuh i wielkim officerem legii honorowej. Roku 1805 ozdobiony został wstęgą czerwoną i orderem S. Huberta Bawarskiego—Tego roku wybuchnęła 5cia wojna austriacka pamiętna niesłychaną klęską pod Ulm. Napoleon wziawszy główne siły w Niemczech pod swoją komendę, poruczył Massenie korpus ieden we Włoszech przeciwko AX. Karolowi. Dnia 6 września obiał komendę i otworzył kampanię przez opanowanie Werony. Słabszy w siłach długo potrafił bronić ziemi włoskiej broniąc przeprawy przez Adigę; nadstawiając się potężniejszemu nieprzyjacielowi pięćkroć przeprawił się przez tę rzekę i nazad cofnął się. Pod szanćami Caldiero doświadczył nieiakię klęski, lecz natychmiast odniósł znakomitą pomyśkę, korzystając ze zwycięstw Napoleona, które zmusiły AX. Karola do odwrótu. Scigał tylną straż armii ustępującej do Węgier; porażając ją codziennie przebył rzeki Piawa, Tagliamento i w listopadzie połączył się z wielkim wojskiem—Po traktacie Prezburskim do Włoch powrócił i poprowadził wojsko fr: do Neapolu; tam kierował głównemi obrótami pod okiem Józefa Bonaparte natenczas króla dwóch Sycylii. Zakoczyła się kompania na zdobyciu twierdzy Gaety nad morzem położonej i męźnie przez X. Philipsthal bronionej, oraz na zawoiowaniu całego królestwa Neapolitańskiego—W roku 1807 zaczęła się wojna pruska. Napoleon rozstrzygnowszy jej los pod Jena i Aversztad dnia iednego, kiedy teatr wojny przeniesiony był nad Wisłę, poruczył Massenie dowództwo osobnego korpusu koło Bugu i Narwy, a sam z głównym wojskiem po nad morzem Bałtyckim działał. W tej kampanii, więcę trudney aniżeli świetney, potrafił z wojskami ligi reńskiej i nowozacieżnemi, wytrzymać klimat i zasłonić Warszawę. Przez 4 miesiące w 1808 aż do pokoju Tylżyckiego nie było prawie dnia iednego, w którymby nie działał. W roku 1809 odbył kampanię pod Napoleonem przeciwko Austrii. Prowadząc skrzydło lewe dzielnie przyłożył się do zwy-

cięstw dnia 19, 20, 21 kwietnia pod Ratyzboną. W krwawey rozprawie d. 21 i 22 ~~ma~~ nad Dunajem pod Eslingen czterokroć zdobył i utracił stanowisko Aspern. Lecz żadne cuda męstwa żołnierza i biegłości wodzów nie potrafiły przeważyć szali zwycięstwa. Wszakże Napoleon oddał sprawiedliwość nadając wodzowi tytuł Xcia Eslingen. Później do zwycięstwa pod Wagran d. 6 lipca nie mało przyłożył się. Teraz po kilku-miesięcznym spoczynku na nowo działać będzie przeciwko Anglikom i Portugalczykom. O charakterze prywatnem i cnotach domowych potomność sądzić będzie.

HAMBURG. d. 16 czerwca (z Hamb, Alton, Zusch:) Wczora przeiechali tędy Podpułkownik Ankerwsard i baron Merner wysłani ze Sztokolmu do Paryża—Karol 13 Król szwedzki zwołał stany na sejm nadzwyczajny d. 23. lipca otworzyć się mający—Lekarze otworzyli nakoniec ciało królewicza Augusta; i znaleźli wątrobę zupełnie zepsutą, azatym wniesli że umarł appoplexyą uderzony. Wszakże lekarz nadworny Rosse przy zgonie będący uważał że puls nader był powolny i słaby—W całej szwecyi nakazane są modły za Króla, lud Szwedzki i urzędników—W Pomeranii Szwedzkiej rozkazano sekwestrować wszystkie okręty w portach będące i one iak najszybciej przeyrzeć. W Stralsundzie stojące wysoko odebrało rozkaz przygotowania się do marszu; a w całej prowincyi ogłoszono ażeby obywatele przygotowali potrzebną żywność dla żołnierza. W ciasninach Zundu i Beltu krąży bardzo wiele okrętów wojennych i kupieckich.

Król Westfalski jeszcze nie powrócił do Cassel. Z Paryża przyszły rozkazy ażeby najstaranniej dopełniono liczby woyska, iaka aktem ligi reńskiej jest przepisana. Zaczęto formować 2 regimenta huzarów i ochotników; wezwano do zaciągania się dobrowolnego z obietnicą znacznych korzyści. Przyłączony Hanower do Westfalii podzielony będzie na 3 departamenta pod nazwaniem uyscia Elby i Wezer, Ilmenau, i Aller. Do pierwszego należą Bremen Verden i Stade; do 2go Lineburg, Harburg i Salzwedel, do 3go Hannover, Nienburg i Cell—WX. Frankfurtski podobnież srodki przedsiębierze na dopełnienie swojego kontingensu—Krol zaś Pruski zmniejszył swoją siłę 11 tysiącami i bardzo wielu żołnierzy na lato do domow uwolnił.

Cesarz Austriacki wyiechał z Pragi d. 4 czerwca na powrót do Wiednia. Za cesarzem udali się WX. Teressa, AX. Antoni, i X. Amalia Saska. Franciszek 2 w czasie swojego pobytu w Pradze ziednał dla siebie powszechną miłość. W Wiedniu oczekują powrotu Monarchy na dzień 15 czerwca. AAXX. Maxymilian i Ferdynand zwiedzili prowincyą Siedmiogrodzką i już powrócili do Budy—Rozgraniczenie Tyrolu jeszcze nieukończone: część iego ma być przyłączona do Jlliryi i razem z tém państwem ma powrócić pod berło Cesarskie. Nader przydałyby się te prowincye, gdyż one zawierają miny żywego srebra, bez którego kopalnie węgierskie złota i srebra niemogą być wyrabiane. W Tyrolu rozkazano zapłacić wszystkie zaległe podatki do 1 września. Rozbroie-

Za pozwoleniem Cenzury Wileń:—W Drukarni Kuryera Litt:

nie zupełne tamecznych mieszkańców namnożyło wielu łotrow oraz ośmieliło dzikie zwierzęta, co dawniey nigdy niebywało. Regimenta fr. usuwają się z Jlliryi do Włoch południowych—Na granicach Dalmacyi zupełny pokoy; mówią że Basza Bosni obowiązał się zapłacić M. Marmont 40000 dukatów w nadgodę szkod w ostatnich rozruchach poniesionych przez Francuzow.

Woyska fr. ustępują powolnym lecz ciągłym marszem z całej Bawaryi i Niemiec na brzeg lewy Renu. Legion nawet Portugalski wyruszył w tę stronę—Baron Montgelas powrócił z Paryża do Munich. Król bawarski zwołał zatym wielką radę; zaprosił na nią z Auspurga GD. Wredę; GD. Deroi także przyjechał. Na radzie mają być rozbierane arcy ważne interessa. Pisma paryzkie głoszą że powrót Napoleona do stolicy podniesie zasłonę, która przykrywa przygotowane wielkie wypadki. Rozumieją że cios ogromny padnie na Turcyą, która niechce przystąpić do systematu lądowego; i że w drugiej stronie sam Napoleon poiedzie do Hiszpanii i na Anglikow uderzy—Głoszą że flotta Tulonska wyszła na morze: to pewna że koło Otranto widziano 2 okręty liniowe i 6 fregatt fr. Te obróty okrętów wojennych są połączone blisko z wyprawą w Kalabrii zgotowaną przez Króla Joachima przeciwko Turcyi lub Sycylii.

WARSZAWA d. 23 czerwca. (z Warszawy: Pozn.) Dnia 19 nastąpiło uroczyste otwarcie w pałacu rządowym najwyższego Trybunału krajowego pod tytułem Sądu Kassacyynego. Prezes Rady stanu a razem i sądu tego zagaił posiedzenie krótką przemową o duchu W. Prawodawcy, o świętych obowiązkach sędziego, o drogim bezpieczeństwie honoru i majątku obywatelów; o wielkim powołaniu Sędziego do oddawania sprawiedliwości, i o innych tym podobnych przedmiotach, które silnie i prawdziwie wyrażone przeniknęły serca słuchaczów. Azatym Minister sprawiedliwości przedstawował deputacye od sądu apelacyynego, kryminalnego, trybunału 1szej instancyi, handlowego i Sądów pokoju; potym mówił o zacnym charakterze sędziego, w którego rękę złożona i cześć i sława i fortuna i wolność obywatelska; mocno wyraził iak wielki jest występek nieodpowiadać temu wysokiemu powołaniu, iak szkaradna zbrodnia obrażać święte prawa, i naruszać publiczne bezpieczeństwo! W tkliwym obrazie wystawił sprawiedliwość bezstronną, żadnem względami na żadną stronę niezachwianą, ślepą na osoby spierające się, głuchą na ich podszepty, a przenikającą czyny i wszystkie tajnie sprawy. Sprawiedliwością stoją narody bez niey upadają i giną!

Fryderyk August wyrokiem swoim postanowił otworzyć mennicę w Warszawie na bicie podług stopy pruskiej Talarow 6cio złotych, dwuzłotówek, złotych, 10 groszówek i 5cio groszówek ze srebra, tudzież z miedzi trzygroszow, iednogroszow i półgroszow, oraz ze złota dukatów równych holleanderskim. Stępel na iedney stronie wyrażać będzie popiersie krolewskie z napisem Fridericus Augustus rex Saxoniae dux Varsoviae, a na drugiej stronie herb krolewski z koroną z wyrazem waloru piętniedzy—D. 22. wyiechał Krol do Drezna.

DODATEK.

w WILNIE dnia 22 Czerwca ROKU 1810.

1   Niżej podpisani exekutorowie testamentu zeszłego W. Bonifacego Ancuty Woyskiego Xiwa Czernichowskiego przez niniejsze uwiadomienie obwieszczaia wszystkich wierzycieli onegoż, ażeby raczyli zgłosić się na dzień 1 7bra roku teraźniejszego do miasta Wilna sami osobiscie, albo przez umocowanych swoich plenipotentow wraz z dowodami probującemi każdego należność.

Ant Dyz Lachnicki kom sąd ed exekutor
Zonon Machwitz Sowiethik i exekutor.

2   W Wilnie na Sawicz ulicy w domie przeciwko dawnego Klasztoru XX. Augustyanow czarnych pod Nrem 126 położonym jest do przedania karyta zupełnie nowa Warszawska fabryki Dangiłowskiej na urząd robiona, życzący oną kupić, ma się zaaddressować do właściciela domu.

3   Do publiczney wiadomości w całym Imperium Rosyjskim i za granicę podaje się pozew od WWJP. Ignacego porucznika B. W. Poll: Antoniego byłego Komisarza Ziem pttu Brzeskiego Poczobutow braci, po WJP, Kazimierza Hryniewiczza Adwokata Upickiego przed sąd Ziemi pttu wileń: mca maia 30 dnia podany, tegoż roku mca i dnia przed Aktami Grodz pttu wileń: zeznany w słowach wynosi się oto: obżłny WT. w roku 1810 maia 23 listem swoim zgłosił się do Złgo Dltora iakoby zeszły, s. p. urodzony xiadz Marcin Poczobut Astronom stry Dltorow, przez powod kuzynstwa matki swej z domu Poczobutowny a bardziej przez pamięć na to, że iakoby babka obłł: w pierwszych początkach edukacyi wspomogła onego, za co w roku 1807 apryla 29 dnia wydał pismo obligowe na rubli srebrnych 4000 i te miały być opłacone po śmierci przez sukcesorow, są to słowa listu obłł: na przeciw czemu odpowiadając Dltorowie, a szczególnie Ignacy Poczobut dowodzi że to jest podstęp, fałsz, czy zapisanie na blankiecie, czy adoptacya niewiadomol przez kogo ręki zeszłego Poczobuta Astronoma; ponieważ obżłny nie okazał jego ręką całkowitego dokumentu zapisanego, bo stry nigdy dla nikogo dokumentu cudzą ręką pisanego nie wydawał, i tak był uważanym, ażeby nayznajomsi i nayznaczniejszy obywatele i przyjaciele otaczający go, za pieczętarzow byli użyci, ręka onego i wiele licznych pism nadto jest znana publiczności, i nikt oney nadużyć nie mógł, chybaby od nie pamiętnych czasow mógł iakis zawałać się blankiet i to nie na walorowym papierze, nikt nie był bliższym wiadomości wszelkich Interessow, i onemi nie urządzał nad złk. Ignacego Poczobuta, i nikt nie dotykał się Interessow wszelkich, którychby Dltor nie układał, wszelkie zatem dary czy to z potrzeby, czy z przychylności nie mogły następować, iak za poradeniem się u złk. Porucznika, ponieważ nigdy stry i przed rokiem 1807 i w samym tym roku i w następnych latach, póki żył, żadnego daru ustronnym nie uczynił, na co będą świadki, dowody pisma, i iuramenta, oprócz moralnych swych ułożeń dla zakonu i dla rodzeństwa, synowcow, oraz dla siostry swej rodzonej, i tey nie wprzód dał aż zapytał się czy nie będzie dla synowcow z ukrzywdzeniem, obżłny nigdy nie znany w żadnym tytule kuzynstwa i spadku, urokleś podchlebną sobie ofiarę daru na rubli 4000 za wnioskiem słabym iakoby z Poczobutowny rodzi się i iakoby w początkowej edukacyi babka obłł wsparcie czyniła; czego zeszły nie mógł potrzebować, gdyż rodzi-cow miał zamożnych, a sam przez powołanie moralne w roku 15 wieku swojego wstąpił do zakonu sławnego XX. Jezuitow, gdzie przez wysoki sposob myślenia był pierwszym Astronomem w Xięstwie Litewskim i królestwie polskim, a uważanym przez publiczną opinią

i pisma oraz znajomość Astronomii, i przyjęcie do towarzystwa w zagranicznych państwach w całej Europie; a obżłny przez ciąg cały ani zeszłemu stryowi, ani złym dltorom nie był znaiomy, i niemiał żadnych zasług; ieżeliby wyliczać przyszło familią od kilkuset lat domu Poczobutow rozszerzoną po wielu powiatach, toć trzeba by w głowie próżney uroić, że każdy kto się rodzi z Poczobutowny powinien iakąkolwiek osiągać nad bliskość krwi sukcesyą, w czym nie dozwala prawo natury omieczu piszące; odpierając złcy przygotowane kroki zakładając następne próżby: ieżli nie ma istotney gdziekolwiek dziedzicney posessyi, tedy rękoiemstwa z myślą prawa uznania, komportacyi mianowanego obligowego pisma iakoby pod rokiem 1807 apr: 29 przez zeszłego X. Poczobuta Astronoma obżłmu wydanego nie mniej różnych transakcyi i listow czyto z usposobionych pieczętarzy czy też przez kogo bądźkolwiek do tego Interessu wpływających pod przysięgą przeznaczenia, lokacyi takowego pisma w kancelaryi przeznaczenia, po czym onego sądownie skasowaliśmy i zdarcia: kto się okaza bydz winnym pokarania; blizszosci dltorow przy świadectwach i dowodach do przysięgi uznania, expensami prawnymi pokarania — Powypisanu onego WW. Poczobutowie obiawiają publiczność ażeby takowego maiemanego pisma obligowego pod żadnym pozorem wlewkiem nie nabywali, gdyż oszukany niewinnie może natym szkodować o czym przez gazety kuryera litteu uwiadamia się.

Ignacy Odianicki Poczobutt pisarz.

1   Sąd taxatorsko exdywizorski w majątności Migulach W Antoniego Supińskiego Rott Pttu Zaw; w Poie Oszmianu położony eksystujący, na zmassowanie i rozdział fuoduszu tegoż W. Supińskiego dekretem remissyiny lit: wileń: Głk: Sądu z depart: destynowany, na dniu 8 idącego mca maia 30 praesentium wyrok swoy zapromulgować, o iakowym postanowieniu kredytorow iakoteż w rozmaitym rodzaju do wzmienionego W. Supińskiego regulujących pretensye przez niniejszą awizacyą zawiadamia.

Mateusz Siesicki Sądu Ziem Pttu wileń i exdy: Ptezy.

2   Józef Bohdziewicz Ławnik wileń: troskliwy o przyszły los syna swojego Ignacego Jakuba Bohdziewiczza stosownie do zanesionego w aktach magistratu wileńskiego czyni publiczne ostrzeżenie, ażeby nikt Jemu żadnych pieniędzy niepożyczał ani żadnych fantow na kredyt nie dawał, ażeby nikt w żadne układy z nim niewchodził, żadnych wexlow imieniowi Józefa Bohdziewiczza służących od niego nienabywał, ani wykupował, gdyż oycie nietylko niemysli odpowiadać za utratnego syna, owszem poszukiwać będzie wszelkich sum i skryptow oraz sprzętow, iakie tylko przez swywole były zachwycone od oycza. Każdy zatem wdający się w frymarki z pomienionym Jakubem Ignacym Bohdziewiczem pewnie byłby narażony na niemiły proceder. Debitorowie za wszyscy wzywają się do opłacenia oycu a nie synowi sum należnych.

1   Do handlu Mauzera i Gastla przyszedł nowy transport Pantalionow wiedeńskich mahoniowych roboty Milera o sześciu oktavach z kilku odmianami głosow, życzący amatorowie ich nabydź, raczą się udać dla widzenia onych do sklepu Bławatnego JP. Mauzera i Gastla.

1   Tomasz Boczkowski rodem z Podola czyli Wołyńa zostawał lat kilkadziesiąt w służbie u zeszłego Walentego Ulanowskiego cześnika Sanockiego, i od tegoż Ulanowskiego ma sobie zapisane cztery tysiące złch polt: te są lokowane na folwarku Hermanach w Gubernii Litłko Grodzieńskiej w poie Prużańskim, dziedzicznym Jana Bie-

nieckiego Sędziego Ziemi: Pitu Brzeskiego — Gdy i Tomasz Boczkowski i Walenty Ulanowski już nie żyją a Jan Bieniecki mający przeczeczoną sumę tyle tylko ma wiadomość że zesłał Tomasz Boczkowski miał dwóch braci i że po jednym z nich zostało jakoby dwóch synów którzy w Wiszniowcu u XX. Bernardynów edukować się mieli, lecz ani ich imion ani mieszkania nie wie, gdy procz listu, który z podpisem M. Boczkowskiego z Miłatyna dat: roku 1799 Mca 7bra dnia 26 odebrał, żadney od prawdziwych jego sukcesorów niema rekwiizycji, przez niniejsze więc w gazecie ogłoszenie uprasza wszystkich kłoby o nich mógł wiedzieć iżby mu donieśli na pocztę Prużańską, a samych sukcesorów iżby dla odebrania takowej summy w powiat Prużański jak narychlecy jawnie się. Jan Bieniecki

5 Z Powiatu Mozyrskiego roku 1810 Junii 9 celem wyszukania rodzeństwa z linii męskiej albo w niedostatku oney z żeńskiej, do publiczney wiadomości rzecz następująca — Od lat prawie 30 tak w powiecie mozyr: na usługach zostając w domu JW Wch Jeleńskich nayprzód oyciec podobno Heronim Miładowski posłedniemy Hyacynt i Władysław zmarli wszyscy, Władysław zostawił syna Adama z Korewianki spłodzonego od lat 4ch wieku i majątku sumownego do 30,000 złch czy więcej — Woła ostateczną zesłęgo Władysława Rott Rzeczyckiego zostawieni opiekunami WW. Andrzej Pokład Niekraszewicz por: woysk Rosyjski deputat ptu: mozyr: tudzież Józef Krasński Low: Orszań: nieubliżyli dowodu przyjaźni postępkami dla dobra nieletniego uczynionym — Z ustroina gdy WWni Medzwiedzey i Kozłowski tytułując się familiantami po Miładowskich przedsięwzięli proceder w Gubernii Wołyńskiej poie Owuckim nad myśl prawa kons1764 roku potowitatem dóbr ad fundum stosującego: przestając na swoim i ubiegając się za cudzą starannością niechając, ani nadaney opieki gwałtownie trzymać nieżądając, obwieścić mają honor przeswiećną publiczność aby sukcesor: Miładowskich naybliżsi zgłosili się. Z mocy proźb od opiekunów podpisuję — Antoni Olewiński komor: pottowy mozyr

3 Po zeyściu bezpotomem w dobrach Łuczycy w mozyr: Benedykta Woyciechewskiego, wzywają się naybliżsi sukcesorowie z dowodami legitymacyi do dziedzica dóbr Marszałka Jeleńskiego dla odebrania wszelkiej po nim pozostałości.

2 Skutkiem ukazu Rządu guberńskiego litewsko-wileńskiego d. 18 teraż: mca Junii za Nrem: 101. radzie mieyskiej Wileńskiej danego, w dniach 24 27 i 28 presentium, będzie odchodzić na Ratuszu w radzie publicznej licytacya na przyjęcie od miasta za kontraktem obowiązku załatwienia w niektórych artykułach jako to: drzwiach, oknach, piecach, podłodze stolowaniu i dachu domu mieyskiego gościnnego reparacyi podług wyliczenia przez W. Guberńskiego architekta sporządzonego; aby więc życzący przyjąć wyrażoną tu reparacyą w powyższych terminach do rady stawali, przez niniejszą awizacyą zapraszają się. Datt na Ratuszu wileńskim w radzie tegoż miasta roku 1810 mca Junii 20 dnia.

Tomasz Reyser P. R.

2 Ziemia funduszowa do Miasta Wilna należąca za Rzeką Wilią i przedmieściami Szupiszskami, przy granicy JXXży Dominikanów Bortupskiej, idąc z miasta Gościncem ku Werkom, po prawey ręce onego położona i 4 morgi 189. prętów, i 70 kwadratowych pręcików zawierająca, na skutek ukazu rządu guberńskiego litewsko-wileńskiego dnia 18 presentium pod Nrem 103 do rady miasta Wilna wysłęgo; w dniach 24 27 28 idącego mca Junii przez publiczną licytacyą na ratuszu w radzie odchodzić mającą, w każdym naznaczonym terminie od godziny 10 ranney, do pierwszey z południa, będzie na czynsz wieczny więcej ofiarującemu do kassy funduszowej mieyskiej poziemnego oddaną; o iakowey licytacyi, rada mieyska wileńska dla podania do powszechney wiadomości, niniejsze zamieszcza ogłoszenie. Datt na ratuszu wileńskim roku 1810 mca Junii 20 dnia.

Tomasz Reyser P. R.

1 Nizey podpisany za odebraną wiadomością o zeyściu

z tego świata ś. p. Bonawentury Borzymowskiego Biskupa nominata Koadiutora dyecezyi minskiej Proboszcza Nieświżkiego, w dniu 10 maia roku terażniejszego, do Nieświża mieysca rezydencyi zesłęgo w imieniu całego rodzeństwa, dla umiarkowania pozostałości sukcesorom spadtey zięchawszy, z troskliwości JO. Xcia Dominika Radziwiła Ordynata Nieświszkiego o bezpieczeństwo i całość z momentem śmierci biskupa wszelką pozostałość po nim dla sukcesorów urzędownie opieczętowaną zastawwszy, za wezwaniem tegoż urzędu Policyi i wielu arbitrow dla zebrania pozostałych Funduszowna urzędowy regestr przystąpiwszy gdy nad bibliotekę z książek łacińskich włoskich i francuzkich autorów do kilkuset tomów, nad sprzęt małej garderoby, szczupłego Inwentarza ruchomości bydła ikoni oraz dalszych nieznacznego szacunku obiektów i kilkuset rubli srebrnych w gotowiznie, które wraz na wydatek pogrzebu użyte zostały: nieokazało się, a na iakowy fundusz gdy kilkanaście tysięcy długu rozmaitym za inskrypcyami tymczasowie dale się widzieć, przeto iakowey ruchomości po dokładnym zregestrowaniu nienaruszając w obecność urzędu regestr przy ruchomości opieczętowawszy i do dnia 20 augusta roku idącego ostateczue umiarkowanie odłóżywszy, ażeby każdy z mających pretensyą i dotąd nieobawioną, na tenże czas przez się lub umocowanego plenipotentą dla odebrania należności, iaka z otaxowania w proporcycą wynikną, do Nieświża przybywał pod ammisyą na potem wszelkich pretensyi ostrzega się, i dla wiadomości powszechney do gazet podaje się.

Józef Szalewicz pełnomocny plenipotent.

1 Skutkiem dekretu 2 departamentu Sądu Gł: Gubernii Miń 1810 marca 18 d. nastalego taxę i exdywizyą majątku zesłęgo kupca i obywatela mińskiego Franciszka Guzego na rzecz jego kredytorów determinującego, po uprzedzonych przez gazety awizacyach Sąd exdywizorski w dniu 2 maia tegoż roku do miasta zebrany po ufundowaniu swoiey iurydykcyi i po ułatwieniu akcessoryjnych między stronami sporów wyrokiem swym na dniu 7 eor: ogłoszony i uznął wzajemne na wszystkich pozwanym stronach komportacye do kancelaryi Ziemskiej wileń: na dzień 20 praser: z sześciu tygodniową persystencyą onych, zadeklarował przystąpić do licytacyi towarów zesłęgo Guzego, oznaczył drugi termin zebrania się na dzień 25 gbra idącego roku na który iżby wszyscy dłużnicy Guzego przez pozew edyktałny awizowani niemniej wszelkiego rodzaju kredytorowie i pretensorowie jego do wyrażonego Sądu niechibnie przez siebie lub przez swych plenipotentów pod upadkiem rzeczy jawnie się postanowił, o czem przez niniejsze publiczne ogłoszenie dając wiedzieć zarazem obwieszcza Sąd i to że towary po zmarłym Guzym pozostałe z publicznego targu ciągle będą sprzedawane, a mianowicie w d. 24 przyszłego mca iunii aż do ukonczenia takowej Licytacyi, do którego to funduszu że i WJPan Tomasz Reyzer pretensyą niemałej ilości zapowiada, aby przeto i on równie był troskliwym z ochoczyimi do kupowania towarów Guzowskich z publiczney licytacyi na wyrażony termin do miasta Mińska przybyć — Działo się na sessyi w mieście Mińsku 1810 mca maia 7 d. podpisali w protokule.

Ignacy Jwanowski Ziēm: Miń: Pod exdyw Prezydujący Teofil Kotowicz Pisarz Ziēm: Jhumen exdywizor Stanisław Odrowąż Wysocki P. Z. P. W. exdywizor. Zgodność świadczą Regent Michał Rewiński.

		Cena targowa			
Od d 12 Czerwca do d. 26 tegoż		Rub	Kop		
Kommissya Beczka	Zyta syrowego	-	6.	-	-
	Pszeniczy	-	19.	-	-
	Jęczmienia	-	7	-	-
	Owsa	-	6.	-	-
	Grochu	-	7.	-	-
Faska	Masła	-	4.	50	-
Asygnacya	100 Rubli	-	34.	-	-
Dukat	-	-	3.	16	-